

Kurtuluş

ABD EMPERYALİZMİNE,
NATO'YA, IMF'YE,
İKİLİ KÖLELİK ANLAŞMALARINA HAYIR!
CUNTAYA KARŞI DEMOKRASİ VE
BAĞIMSIZLIK İÇİN İLERİ

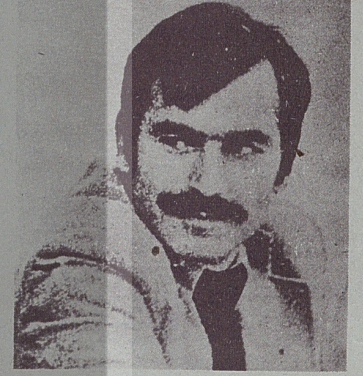
Masrafı 50 DM

AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ

Sayı: 229 20 Ekim 1980

Dünyada milyonlar cuntayı lanetliyor !

(4. SAYFADA)

**Celalettin'in
katilleri
yargılanıyor**

7. SAYFADA

*** Behice Boran'a ve tüm
anti-faşist tutuklulara özgürlük!**

6. SAYFADA

*** Patronlara vize uygulanmıyor!**

8. SAYFADA

*** Cunta kıdem tazminatlarına da el attı**

9. SAYFADA

*** Rogers'in emriyle Türk-Yunan gericiliği uzlaşıyor**

16. SAYFADA

CEVİT AİLESİ OLDUKÇA NEŞELİYDİ ÇEVİT Genel Başkanı Bülent Cevri ve eşi Rahsan Cevri, ÇEVİT'İN genel merkezi olan Berlin'de. **DEMİREL İLK DEFA BAŞBAKAN DEĞİLDİR** ÇEVİT Genel Başkanı Süleyman Demirel ve eşi 12 Ekim 1980 tarihinde ÇEVİT'in genel merkezi olan Berlin'de. **12 EKİM 1980 SAATİ** ÇEVİT'in genel merkezi olan Berlin'de.

Sayım ile birlikte 12 Ekim 1980 SAATİ randa yapıldı

lent Br...miz aynı gerinin

12 Ekim 1980 günü Türkiye'de nüfus sayımı yapıldı. Cuntacı generallerin bu sayımlar aracılığıyla yoğun bir tutuklamaya gideceği 12 Ekim tarihine kadar TKP'nin Sesi Radyosu'nda defalarca tekrarlanmış, demokrasi güçleri bu tehlike karşısında uyarılmıştı. Ayrıca Batıberlin Demokratik İşçi Derneği de 11.10.1980 tarihli bildirisinde bu tehlikeye dikkat çekmişti.

Bu haberlerin doğruluğunu üstte küpuru görülen gerici Tercüman Gazetesi'nin manşet haberi de doğrulamıştır. Sayım bahane edilerek, sokağa çıkma yasağı uzatılarak binlerce demokrat tutuklanmıştır.

TKP'İN SESİ RADYOSU YAYIN SAATLERİ :

Hergün : Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da, 31 Metre
9585 kHz
Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31 M.
9585 kHz

KURTULUŞ..... 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : TİC.....Sorumlusu..... TİC Yönetim Kurulu
Adres (Anschri): KURTULUŞ.....Katzbach str.3-1 Berlin 64
Konto Numaramız :Türkische Sozialisten Gemeinschaft
Postscheckamt Berlin-West 2 3 9 3 8 8 - 1 0 9
Masrafı : 50 Pf..... Yıllık Abone : 25 DM.
Baskı :...Eigendruck /.....Katzbach str.3-1 Berlin 64

Kurtuluş Mektubu

Acıklama

Değerli okurlar,

Bazı teknik aksaklıklar son sa yılarımızın düzensiz çıkmasına ne den oldu.Yine aynı zorluklar ne de niyle bu sayımızı ve büyük bir ih timalle bundan sonra da birkaç sa yımızı küçük boyda çıkarmak zorun da kalacağız.Bu zorlukların baş nedeni paradır.Para yok.Para yetmiyor! Kurtuluş çok zorluk aştı. Evvelallah bunu da aşacaktır. Bu aksaklıklar okurlarımızın hoş göreceğini umuyor,özür diliyoruz.O kurlarımızın dayanışmalarını,kat kılarını arttıracaklarını bekliyo ruz!

* * *

Darbeciler terörü gittikçe ko yultuyorlar.Zindanlara doldurulan yurtsever sayısı 12 Mart' takinin 2 mislini çoktan aştı.100 bine ya kın yurtsever zindanları dolduru yor.Yurtta hiçbir ilerici yayına örgüte izin verilmiyor.Kürt halkı na en ağır işkenceler uygulanıyor. İnsanlar sorgusuz sualsiz yol or tasında vuruluyor,idam sephaları y la halkımızın ürkütüleceği sanılı yor.Kısacası işçi sınıfımız,halkı mız kara günler yaşıyor.

Bu günler,bu terör günleri ne kadar sürer,daha da ağırlaşır mı yoksa tersine bir gelişme mi ol ur? Tüm bu sorunların yanıtı ön nemli bir ölçüde ilerici güçlerin, işçi sınıfımızın,halkımızın demok rasi için birliğine,ulusal ve u luslararası alanda cuntayı yalıt lama savaşımızdaki başarımıza,us talığımızla bağlıdır.Bu da yine ön nemli bir ölçüde ilerici,devrimci

saflardaki tek tek savaşıçılarının yeteneklerine,ustalıklarına bağlı dır.

Daha son Demirel hükümeti başa gelirken bu konuya değinmiş,Özal' la,yeni tekelci politika ile zor bir dönemin geldiğini açıklamış, devrimcinin böyle zor günde belli olacağını belirtmiş. 14 Kasım 1979'da,212. sayımızdaki yorumda şöyle demiştik: "Biz düşman kuv vetli diye ne korkup,kuyruğu kı sıp boyun egecek,burjuvazinin önünde kuyruk sallayan sağ oportu nistlere fırsat vereceğiz, ne de zora dayanamayıp,işçi sınıfımıza, halkımıza inancımızı yitirecek, "zivanadan çıkıp","sol" oportu nist küçük burjuvaları sevindire ceğiz.Devrimci böyle günde belli olur.Böyle günde ak koyun kara ko yun ayrılır.Proletaryaya yakışır sabır,direnç,dayanıklılık, savaşı kanlık böyle günde belli olur."

Bunu bugün daha da vurgulaya rak söylüyoruz.Yurdumuzda onbin lerce yurtsever darbe paşalarının terörüne,tekelci saldırıya karşı direniyor,kahramanca savaşıyor.On binlerce insan teslim olmayı,yıl mayı aklına bile getirmeden insan lık görevini,yurtseverlik görevi ni yerine getiriyor.

Yurtdışında da biz,üstümüze dü şen her görevi en iyi şekilde ye rine getirmek,cuntacıları uluslar arası alanda ve yurtdışındaki iş çilerimiz arasında yalıtılmak i çin vargücümüzle çalışmak zorunda yız.Yurtdışındaki çalışmalarımız

ne kadar güçlü,ne kadar ustaca ol ursa,yurtta bu yolla o kadar çok arkadaşımızı,yoldaşımızı,cellatla rın elinden kurtaracağımızı,tekel ci saldırısının kırılmasında o ka dar çok katkımız olacağını unuta mayız,unutmuyoruz.Bunun için önü müzdeki günlerde zorlaşan savaşı koşullarına uygun özveriyi,disip lini göstermek,daha çalışkan,da ha usta savaşıçılar olmaya çalış mak hepimizin görevidir.

Önümüzdeki günlerde ideolojik savaş hızlanacaktır. Yurtdışında birçok grup yayın çıkarmaya,dağı l mamaya,gücünü korumaya,arttırmaya çalışacaktır.Birçok küçük burjuva grupçuk burjuvazinin baskısına da yanamayıp bölünecek,dağılacak,dev rimci saflarda ayrışma hızlanaca ktır.Bu durumda bize,işçi sınıfına onun TKP'sine inanan ilericilere yine büyük görevler düşüyor. İşçi sınıfının birliği için savaşı han çerlemeye çalışın, Marksizm-Leni nizm ilkelerini çarpıtmaya çalış ın kişilere,akımlara karşı ideolo jik düzeyimizi yükseltmek göre vi önümüzde duruyor.Bu savaşı la,tüm anti-faşist, anti-emperyalist güçleri derleme,baş düşmana emper yalizm ve onun işbirlikçisi tekel ci patronlara karşı yönelte sava şını ustaca bağlayabilmek görevi önümüzde duruyor.Bu savaşta gaze temiz Kurtuluş'a önemli bir görev düşüyor.Bunun için Kurtuluş'u güç lendirelim.Abone sayısını yüksel telim! Kurtuluş'un içerik ve şe kil olarak güçlendirilmesi için haber,yazı yollayalım,bağış yapa lım,bağış toplayalım!

KURTULUŞ

FAŞİSTLER İSVEÇ'te BİR ARKADAŞIMIZI ÖLDÜRDÜLER

15 Eylül Pazartesi günü faşist katiller İsveç'te bir işçimizi daha "davadan döndüğü" için hunharca öldürdüler.

Bir zamanlar gizli bir faşist örgüt olan ADO'ya (Asuri Demokratik Organizasyonu) üye olan Aslan Noyan adlı işçimiz bu örgütün insanlık dışı yüzünü yakından görmüş ve bu örgütle ilişkisini keşmişti.Daha sonra İsveç Türkiyeli İşçiler Birliği' ne üye olan A.Noyan İSTİB'in Dene tim ve Onur Kurulu'na seçilmişti.U zun dönem faşist katillerin tehdit leri karşısında yılmadan devrimci mücadelesini sürdüren işçimiz aynı zamanda İsveç Sol Partisi komünist-

leri VPK'nın Botşürka Belediye Mec lisi Yedek Üyesi idi.

Aslan Noyan adlı devrim şehidimi zin cenaze töreni VPK'nın da destek lemesiyle yığınsal bir anti-faşist gösteriye dönüştü.Çoğunluğunu Türki yeli Süryanilerin oluşturduğu 2000' in üzerinde Türk,Kürt,İsveç ve Fin li anti-faşist cenaze törenine ka tıldı.

Uluslararası dayanışmanın bayra ğını her zaman yükseklerde tutan, hiçbir ulus ayrımı yapmadan Türk, Kürt,Süryani,İsveçli işçilerin emperyalizme ve faşizme karşı ortak savaşımının zorunluluğunu vurgula yan A.Noyan adlı devrim şehidimizin anısını her zaman yaşatacağız.

Dünyada milyonlar cuntayı lanetliyor !

Amerikanca, NATO'cu cuntaya karşı tüm Avrupa ülkelerinde tepkiler artıyor, Avrupa demokratik güçlerinin Türkiye işçi sınıfı ve demokrasi güçleriyle dayanışması yükseliyor.

Fransız Komünist Partisi Merkez Komitesi 24 Eylül günü Fransa'daki göçmen işçilerle bir toplantı düzenledi. Her yıl düzenlenen bu toplantıya işçilerimiz bu kez de Fransız, İspanyol, Portekiz, Cezayirli ve diğer bir çok ulustan emekçilerle omuz omuza katıldılar. Toplantı boyunca yapılan konuşmalarla, "Cuntaya Hayır!" "Yaşasın Uluslararası Dayanışma" belgileriyle toplantı Türkiye'deki askeri cuntaya karşı uluslararası dayanışma eylemine dönüştü. Toplantının başkanlığını yapan Fransız Komünist Partisi Politik Büro üyesi Roger Moreau yaptığı konuşmada Türkiye'de demokratlara, ilericilere yapılan baskıları kınadı. Askeri cuntaya karşı Türkiyeli göçmen işçileri Fransız emekçilerini ve demokratları Türkiyeli yurtseverlerle ve demokratlarla dayanışmaya çağırıldı.

Öte yandan 27 Eylül Cumartesi günü de Fransız Komünist Partisi FKP ve Fransız CGT Sendikası Alsas bölge federasyonlarının desteklediği, Strasbourg, Hagneau, Brumat Türkiyeli işçi derneklerinin birlikte düzenlediği, Türkiye'deki askeri darbeyi protesto yürüyüşüne yüzlerce Fransız ve yabancı emekçi omuz omuza katıldılar. İşçilerimiz alanları "Askerel Cuntaya Hayır!", "Kahr olsun Cunta!", "Cuntayı Yıkalım!" belgileriyle donatıldılar, çok sayıda bildiri dağıttılar.

Yürüyüş sonunda CGT sorumlusu, yaptığı konuşmada özetle şöyle dedi "Emperyalizm ve işbirlikçi burjuva-

12 EYLÜL 1980 GÜNÜ DÜSSELDORF'DA TÜRKİYELİ VE ALMAN İLERİCİLER TÜRKİYE'DE Kİ NATO'CU GENERALLERİN DARBESİNİ KONSOLOSLUK ÖNÜNDE PROTESTO ETTİLER.

zi Türkiye işçi sınıfına ve emekçi halkına karşı tüm kozlarını oynama denemeleri içindedir. Ama onlara karşı emekçilerin de kozları vardır. Bu uluslararası dayanışmadır. Biz burada bir kez daha Türkiye işçi sınıfıyla tam bir dayanışma içinde olduğumuzu yineliyor, cuntaya karşı verdikleri cesur savaşımın başarıya ulaşacağına tam inancımızı belirtiyoruz."

Yöre basınının yürüyüşten önce ve sonra geniş yer verdiği bu gösteri uluslararası dayanışma bayrağının güçlü bir biçimde yükseltilmesinin de seçkin bir örneği oldu.

Öte yandan geçtiğimiz günlerde Fransa'da Fransa-Türkiye Dostluk Derneği tarafından kamuoyuna sunu-

lan, cuntayı protesto eden imza kampanyası geniş ilgi görmüş, yüzyüze aşkın ünlü yazar, sanatçı, bilim adamı ve milletvekili imza kampanyasını desteklemiştir.

Bildiriye imza atanlar arasında Fransız Parlamentosu'ndan başta FKP Grup Başkanı Rober Balanje ve Grup Başkanvekili Lusyen Villa olmak üzere kırka yakın komünist milletvekili bulunmaktadır.

İmza kampanyasına ayrıca sosyalist parti Paris Belediye Meclisi'nden Jak Lang, Birleşik Sosyalist Parti Politik Bürosu'ndan Uget Buchardo, Bernar Ravenel, İrkçılıkla Savaşım Derneği Başkanı gazeteci Alber Levi ve daha bir çok politikacı imza atmışlardır.

Hollanda'da cuntaya karşı yürüyüş yapılıyor

Hollanda'daki işçilerimizin de Amerikanca cuntanın idam ve işkencelerine karşı protesto eylemleri yükseliyor.

Amerikanca cuntanın açık kanlı yüzünü protesto etmek için Hollanda'nın çeşitli kentlerinde eylemler yapıldı. 9 Ekim Perşembe günü saat 17 de Amsterdam, Roterdam, Almelo, Hogeveen, Den Haag, Utrecht, Nijmegen, Eindhoven, Venlove Den Bos kentlerinde işçilerimiz bir araya gelerek cuntanın özellikle son kanlı uygulamalarını protesto eden konuşmalar yaptı-

lar. Devrim şehitleri adına saygı duşusunda bulundular.

Hollanda'daki ilericiler Türkiyeli örgütler eylem birliği platformu oluşturarak 25 Ekim günü cuntayı protesto yürüyüşü düzenliyorlar. Almelo kentinde yapılacak olan yürüyüşe Almelo Türkiyeli İşçiler Birliği (ATİB), Direkte Türkiyeli İşçiler Birliği (DTİB), Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği (HTİB), Hollanda Türkiyeli Öğretmenler Birliği (HTİB), Hollanda Türkiyeli Demokratik Aileler Birliği katılacaklar.

Ayrıca Hollanda Türkiye Demokrasi Güçleri İle Dayanışma Komiteleri de Hollanda çapında Amerikanca cuntayı protesto amacıyla çeşitli eylemler yapmaktadırlar.

Komiteler Hollanda Başbakanı'na bir mektup göndererek, cunta ile olan ilişkilerini protesto ettiler.

Cuntaya karşı ayrıca tüm Hollanda çapında imza kampanyaları sürdürülüyor. Politik partilerden, sendikalar, uluslararası kuruluşlardan ve kiliselerden alınan imzalarla Evren'e protesto mektupları gönderiliyor.

Türkiye Avrupa Konseyi'nden çıkarılsın !

500 TÜRKİYELİ STRASBOURG'DA AVRUPA PARLAMENTOSU'NUN ÖNÜNDE TÜRKİYE 'DEKİ ASKERİ CUNTAYI PROTESTO MİTINGİ YAPTI.

Avrupa Konseyi'nin 24 Eylül' de yapılan toplantılarında sosyalist, komünist milletvekilleri Türkiye'de ki askeri cuntanın kınanmasını ve Türkiye'nin Konsey'den çıkarılmasını vurguladılar. 24 Eylül'deki açılış oturumunda söz alan Fransız Komünist Partisi FKP Senatörü Serge Boucheny konuşmasını Türkiye'deki durum üzerinde yoğunlaştırdı. Senatör konuşmasında özetle şunları söyledi: "Türkiye'de parlamento ortadan kaldırıldı. Milletvekilleri, sendikacılar hapidedir. Ülkede tam bir askeri düzeni vardır. Özgürlükler çığnenmektedir. Buna karşın Konsey Türkiye

deki acil durumun görüşülmesini bir hafta sonraya bırakmıştır. Hem de hiçbir şey söylemeksizin, askersel darbeye karşı hiçbir protestoda bulunmaksızın... Avrupa Konseyi bu cuntayı mahkum etmelidir. Türkiye'de özgürlükler yerleşmelidir. İstanbul'da yapılması kararlaştırılan Konsey toplantısı bu ilde yapılmamalıdır. Tüm tutukluların serbest bırakılması için müdahalede bulunmalıyız."

FKP Senatörü konuşmasında Fransız polisinin Konsey binası önündeki Türkiyelilerle ilgili saldırıya protesto mitingine saldırısını kınadı ve Türkiye halkı ve yurtdışındaki

Türkiyelilerle ilgili saldırılara karşı savaşımını desteklediklerini dile getirdi.

Konsey'in 30 Eylül ve 1 Ekim' de yapılan "Türkiye'deki durum" la ilgili oturumlar da yoğun tartışmalarla geçti. FKP Milletvekili Vargnes'den başka Belçika Sosyalist Partisi'nden Dejardin, İsveç Sosyal Demokrat Partisi'nden Lindoom, İspanyol Sosyalist İşçi Partisi'nden Verde, Yunanistan Pasok Partisi'nden Formi ve daha birçok sosyalist ve komünist parlamenterler cuntayı sert bir dille protesto ettiler.

Konsey toplantılarına Türkiye'den katılan Turan Güneş, Metin Toker ve İzzet Akçalı cuntanın avukatlığını yüklediler. Besim Üstünel ise hiçbir tavır almaksızın durumu idare etmekle yetindi. Turan Güneş ve Metin Toker konuşmalarıyla askeri darbeyi övmeye kalktılar. Hatta daha da ileri giderek "Türkiye'yi kurtarmanın tek yolu vardı, o da askerlerin müdahalesiydi" gibi sözlerle cuntayı haklı göstermeye, cuntanın gerçek yüzünü saklamaya çalıştılar. Cuntaya karşı Türkiye halkı ile dayanışmalarını dile getiren ilerici demokrat parlamenterleri Türkiye düşmanı olarak nitelendirdiler.

Görüşmeler sonunda Konsey, Türkiye'deki gelişmeleri yakından izleme ve en kısa zamanda tüm kurumlarıyla demokratik düzene dönülmemesi halinde Türkiye'nin üyelikten çıkarılması kararı aldı.

DKP:

"Cuntaya yapılan yardımlar kesilsin"

Alman Komünist Partisi DKP'nin 21 Eylül pazar akşamı Münih'te düzenlediği seçim toplantısına yığınsal bir şekilde katılan Türkiyeliler seçim hazırlık çalışmalarında Alman işçi sınıfının yanında olduklarını gösterdiler.

DKP düzenlediği toplantının bir bölümünü Türkiye'deki askersel cuntanın gerçek yüzünü sergilemek üzere Türkiyelilerle ayırdı. İşçilerimiz adına yapılan Almanca ve Türkçe konuşmalarda cuntacı generallerin darbenin hemen ardından başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halka karşı savaş açtığı vurgulandı. Ayrıca Federal Alman hükümetinin cuntacı generallere yaptığı yardımın derhal durdurulması istendi.

DKP adına bir konuşma yapan Yürütme Kurulu Üyesi Hermann Gautier Bonn hükümetinin Türkiye'deki Amerikancı cuntanın Türkiye işçi sınıfını, emekçi halkını baskı altında tutmasına susmakla kalmayıp, askersel baskı rejimine silah yardımıyla bulunmasını şiddetle kınayarak, Federal hükümetten bu yardımı derhal durdurmasını istedi.

İşçilerimizin bir enferyasyon masası açarak bildiri dağıttıkları salonda "Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma", "Türkiye Halkları na Özgürlük" yazılı Almanca pankartlar asılıydı.

Baden-Württemberg

Baden-Württemberg Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi bir bildiri yayınlayarak işçilerimizi Türkiye'deki sınıf kardeşleriyle dayanışmaya çağırdılar.

Bildiride şöyle deniyor: "Yurdumuzda halk bu emperyalist ajanlara karşı direniyor. Biz Baden-Württemberg eyaletinde çalışan Türkiyeliler işçiler bu direnişe omuz veriyor ve sizleri de halkımızla, işçi sınıfı ve demokrasi güçleriyle dayanışmaya çağırıyoruz."

**KAHROLSUN
ASKERSEL
CUNTA !**

Behice Boran'a ve tüm anti-faşist tutuklulara özgürlük!

12 Eylül devirmesinden bu yana NATO'cu generaller ve onların kukla hükümeti demokratik örgüt ve kişilere yaptıkları baskıları arttırıyorlar.

Türkiye İşçi Partisi Başkanı Behice Boran da tutuklandı. Cuntacılar TİP Başkanı'nı Ceza Kanunu'nun 141. Maddesi'nden yargılayacaklar. Bilindiği gibi faşist Mussolini İtalya'sından 1930 yılında aynen devralınan bu maddeden yargılanan kişiler 15 yıla kadar ağır hapis cezasına çarptırılabilirler.

Bu, Behice Boran'ın ilk tutuklanması değildir. Amerikan emperyalizminin Kore devrimini kana boğmak için giriştiği Kore savaşı yıllarında ülkemizde barış hareketinin başında yer alan B. Boran 1951 yılında tutuklanmış ve mahkum edilmişti. Hamile oluşu bile dikkate alınmamış ve çocuğunu hapiste dünyaya getirmek zorunda bırakılmıştı.

Boran 12 Mart Muhtırası'ndan hemen sonra yine tutuklandı. Bugünkü gibi 141 ve 142'den yargılandı ve 15 yıl ağır ceza yedi. 12 Eylül darbesinden sonra tekrar tutuklanan B.

TÜRKİYE DEMOKRASİ GÜÇLERİ TİP GENEL BASKANI BEHİCE BORAN'IN DERHAL SERBEST BIRAKILMASINI İSTİYORLAR

Boran şu anda kalbinden rahatsızdır ve hastanede tedavi görmesi gerekmektedir.

İstanbul Üniversitesi eski Felsefe Profesörü Behice Boran bugün 70 yaşındadır ve ülkemizde verdiği de-

mokrazi ve sosyalizm savaşımı ile emekçi yığınların büyük saygınlık duyduğu bir kişiliğe sahiptir. Bu nedenle tutuklanmıştır ve onun yargılanması demokrasi güçlerine karşı açık bir saldırıdır.

Behice Boran Türkiye İşçi Partisi'nin kurucularındandır. 1965 yılın da parlamentoya girdi ve orada ödün süz bir savaşım verdi. Boran ayrıca Türkiye Barış Komitesi (eski Barış Derneği) kurucuları arasında da yerini almıştır.

Ülkemizde ve yurt dışında tüm yurtsever güçler TİP Başkanı'na karşı girişilen bu saldırıyı nefretle kınıyorlar. Batıberlin Demokratik İşçi Derneği de 15.10.1980 tarihinde yayınladığı Almanca bir basın açıklaması ile Alman kamuoyuna Amerikancı generallerin bu ve benzeri tutuklamaları hakkında bilgi verdi, tüm ilerici, demokrat kişi ve kuruluşları askeri diktatörlüğe karşı halkımızla dayanışmaya çağırdı. Behice Boran ve tüm anti-faşist tutuklular serbest bırakılmalıdır.

.....

TROISDORF:

Yunanistan gençliği halkımızla

YUNANISTAN'DA CUNTAYA KARŞI İMZA KAMPANYASI SÜRÜYÜR

omuz omuza

F. Almanya'daki Yunanlı ilericilerin yığın örgütü Yunanlı Dernekler Federasyonu, 18-19 Ekim günleri, FAC'deki yabancı gençlerin sorunlarının tartışıldığı bir gençlik festivali düzenledi. Burada bir mesaj okuyan FİDEF temsilcisi Türkiye'deki son olaylara değindi. Konuşma sık sık "Yaşasın Uluslararası Dayanışma", "Türkiye'deki Askersel Diktatörlüğe Hayır!" belgileriyle kesildi. Yunanlı Dernekler Federasyonu'nun temsilcisi el işiyle yapılmış bakır bir plakartı FİDEF temsilcisine verdi, Yunanistan halkının askersel diktatörlüğün ne demek olduğunu çok iyi bildiğini ve bundan böyle de Türkiye halklarıyla dayanışmalarını yükseleceklerini belirtti.

Mannheim

Mannheim'da Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma gecesi yapıldı.

Mannheim ve çevresindeki kentler den bir çok örgüt ve çalışma gruplarının ortak çalışmalarıyla düzenlenen geceye 500'ün üzerinde işçimiz katıldı.

Gecenin başlangıcında çok sayıda Türkiyeli işçinin çalıştığı John Deere firmasından işyeri işçi temsilcisi Konrad Siegel'in yanısıra bir de Türkiyeli bir sendikacı birer konuşma yaptılar. Her iki konuşmacı da konuşmalarının başında cuntayı kınadılar. Konuşmalarının devamında ise NATO'cu, Amerikancı cuntanın darbenin hemen ardından ilk olarak işçi sınıfımızın demokratik kitle örgütlerini ve de sendikalarını yasaklayarak işe başladıklarını belirttiler. Konuşmanın devamında Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmanın bundan sonra da sürdürülmesinin tüm demokrat, sendikacı, yurtsever, ilericilerin vazgeçilmez görevi olduğu vurgulandı.

Ayrıca tüm gece boyunca çeşitli satışlardan elde edilen 2500.-DM Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışma için ayrıldı.

Celalettin'in katilleri yargılanıyor

Celalettin Kesim'in katillerinin yargılanmasına başlandı. Celalettin Kesim, 5 Ocak 1980 günü Batıberlin Kottbusser Tor'da, NATO'cu generallerin darbe girişimlerine karşı bildiri dağıtırken Demokratik İşçi Derneği üyesi arkadaşlarıyla birlikte saldırıya uğramış ve gerici, faşist güçlerce öldürülmüştü.

Alçakça saldırıdan yaklaşık 1 yıl sonra suçlular mahkeme önüne çıkarıldılar. Mahkeme, Batıberlin Adliye Binası'nda geniş salon olmadığı gerekçesiyle davayı küçük bir salonda başlattı. Mahkemenin şimdiden uzun süreceği belli oldu. Çeşitli sudan gerekçelerle dava uzatılıyor ve kamuoyunun dava üzerindeki dikkati dağıtılmaya çalışılıyor.

Celalettin Kesim'in öldürülmesi ve çok sayıda arkadaşının yaralanması Batıberlin ve F. Almanya'da demokratik kamuoyunun protestolarına yol açmış, yüzbinlerce kişi, kuruluş olayı nefretle protesto etmişti. O günden bugüne kadar çeşitli uyarı ve protestolara rağmen F. Almanya hükümeti ve Batıberlin Senatosu katil yuvası faşist Türk Federasyonu'na ve diğer gerici örgütlere karşı gerekli önlemleri almamıştır, bu katil yuvaları kapatılıp, elebaşları sınır dışı edilme miştir.

Celalettin Kesim davasında da izlendiği gibi, yetkililer dikkatlerini 3-5 gericinin üzerinde toplamaktadırlar. Oysa bu insanlık düşmanı bataklıklar toptan kurutulmadan saldırıların sonu gelmez ve gelmemektedir. Faşist terör örgütlerinin yöneticileri, Türkiye'den Demir el hükümeti döneminde F. Almanya'ya kaçırılan faşist katiller kollarını sallaya sallaya serbestçe dolaşmaktadır.

Gazetemiz Kurtuluş Celalettin Kesim davası nedeniyle F. Alman ve Batıberlin yetkililerini bir kez daha uyarmaktadır. Faşist Türk Federasyonu, tüm gerici, yobaz örgütler kapatılsın. Yöneticileri sınır dışı edilsin. Bu istem göz ardı edilemez. Çünkü bu istem F. Almanya, Fransa, İtalya ve diğer Avrupa ülkelerinde suçsuz insanlar üzerine Neo-faşist saldırıların kanlı boyutlar aldığı bir dönemde yinelenmektedir. Çünkü bu istem milyonlarca sendikali işçinin, aydının istemidir.

Celalettin Kesim'in ölümüne ve bir çok arkadaşının yaralanmasına neden olan faşist saldırıyı tıpkı Münih-Oktober Fest'ine yapılan saldırıda olduğu gibi örgütsüz bireysel çıkışlar olarak göstermek insanlığa hizmet değildir, faşist saldırıları göz ardı etmek ve ona cesaret vermek demektir.

İsveç komünistleri halkımızın yanında

İsveç Sol Komünist Partisi VPK'nın yayın organı "Türkiye'de Askeri Diktatörlük" başlığı ile yayınladığı yorumda askeri cuntaya karşı Türkiye halkı ile dayanışmasını dile getirdi.

Yorumda kısaca şöyle deniliyor: "Avrupa'yı yeniden askeri bir diktatörlük sarstı. Türkiye'de generaller bir kez daha yönetimi ellerine geçirip, hükümeti ve parlamentoyu feshettiler....Türkiye gerici güçleri ve askeri cunta, ücret artışları ve insanca yaşamak için mücadele veren sendikali işçileri "aşırı sol" olarak tanımlamaktadırlar. Türkiye'nin bir NATO ülkesi olması ve İran halkının ABD baskısından kurtulup özgürlüğüne kavuşması sonunda Türkiye'nin ABD açısından stratejik öneminin artması cuntanın işbaşına gelmesini kolaylaştırmıştır...ABD İran'a

da kaybettiği askeri üslerini Türkiye'ye taşımıştır. NATO çevreleri cuntaya bir kurtarıcı gözüyle bakmakta ve K. Evren'den "güvenilir" diye söz etmektedir. ABD ve Federal Almanya hükümetleri de aynı utanmazlık içerisinde cuntaya yardıma devam edeceklerini söylemektedirler.

Büyük haber ajansları ve burjuva basını askeri darbeyi sevimli ve olumlu göstermeye çalışmaktadırlar.. Hiçbir haber ajansı darbeden önceki durumu, binlerce politik cinayeti hesaba katmıyor. Cunta işbaşına gelene kadar binlerce yurtsever kanı akıtmıştır. Bu cunta iktidara kansız gelmemiştir...Askeri cuntaya karşı Türkiye halkı ile dayanışma yaşamsal önem taşımaktadır. Cuntaya parasal yardım yapılmayıp diplomatik ilişkiler kesilmelidir. Türkiye halkı sorunlarını demokratik yoldan çözümlenecek güçtedir."

Duisburg'da seminer yapıldı

Duisburg gönüllü Kurtuluş muhabiri rimiz bildiriyor:

Duisburg İşçi Derneği 4 Ekim tarihinde "Faşizmin tarihsel gelişimi ve Türkiye'de bugünkü durum" konulu bir seminer düzenledi.

Seminere katılan 50'nin üzerinde işçi, Amerikancı, NATO'cu cuntanın yapısını anlatan konuşmacıyı ilgi ile izlediler.

Seminerin sonunda Amerikancı, NATO'cu cuntaya karşı tüm demokrasi güçlerinin eylem ve güç birliğinin daha da güçlendirilmesinin önemli olduğu vurgulandı.

RE-TİD

Oktober Devrimi'ni kutladı

Recklinghausen Türk İşçileri Derneği RE-TİD büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 63. yıldönümü dolayısıyla bir seminer düzenledi.

12 Eylül günü yapılan seminere çok sayıda işçimiz katıldı. Bu seminerde sosyalizm kuruculuğunun genel yasallıkları ve bu yasallıkların çeşitli ülkelerin özel koşullarına göre uygulanması anlatıldı.

Seminere katılan işçilerimiz seminerin sonunda bundan sonraki seminerlere daha da çok işçinin katılmasını sağlayacaklarını karar altına aldılar.

SAN-DER

diya gösterisi düzenliyor

Kuzey Ren Vestfalya Sanatçılar Derneği SAN-DER 26 Ekim 1980 günü "Türkiye insanları ve sanatı" konulu bir dia gösterisi düzenliyor.

Saat 16.00'da Essen Kültür Merkezi Friedrich-Ebert-Str.37'de yapılacak olan gösteride ressam ve aynı zamanda sanat tarihçisi olan Aydın Karahasan bir konuşma yapacaktır. Sanatçılar Derneği işçilerimizi bu gösteriye katılmaya davet ediyor.

Giesing'de

Gençler Birliği kuruldu

Münih gönüllü Kurtuluş muhabirimiz bildiriyor:

Münih'in Giesing semtinde Wettersteinplatz Gençlik Evi'nde Türkiye'li gençler bir araya gelerek Giesing Türkiye Gençler Birliği'ni oluşturdular.

Çeşitli kültürel, sportif ve politik faaliyetleri içeren bir tüzüğü de kabul eden gençler çeşitli faaliyetlerine başladılar.

Patronlara vize uygulanmıyor!

Federal Almanya'nın 5 Ekim'den itibaren geçerli olan vize uygulama kararını Fransa ve İsviçre izledi. Alman vize kararları Avrupa'da çalışan Türkiyeli işçilere de uygulanıyor, böylelikle işçilerimiz ve ailelerinin Avrupa içinde seyahatleri de engellenmiş oluyor.

Vizeye karşı Türkiyeli işçilerin tepkileri büyük. Başta FİDEF olmak üzere, çeşitli ülkelerde çok sayıda demokratik kişi ve kuruluş Avrupa İnsan Hakları Açıklaması'na ters düşen bu kararı protesto ediyorlar.

Daha şimdiden ülkemiz insanlarının vize çilesi başladı. Vize işlemleri haftalarca sürüyor, konsoloslukların önünde sabah erken saatlerinden itibaren bekleyen yüzlerce insan. Federal Almanya ve ya diğer ülkelerdeki eşini ziyaret etmek isteyen işçi aileleri Anadolu'nun çeşitli illerinden İstanbul'a, Ankara'ya gelip haftalarca vize kuyruklarında bekliyorlar.

Türkiyelilerin seyahat hakları na indirilen bu ağır darbeye karşı cuntacılar ne yapıyor? Yalancılık, demagoji, işçi düşmanlığı, kralardan çok kralcılık.

F.Alman yetkilileri vize kararını hafiflettikten(!) sonra cuntacılar daha da bir rahatladılar. Çünkü, F.Almanya Türk patronlarını vize kapsamının dışında bıraktı. Paris'te açıklama yapan Dışişleri Bakanlığı Konsolosluk Genel Müdürü'nün demecine bakın: "Türkiye'de çok şey yeni yönetimle değişmiştir. Anarşi ve terör yüzün-

den yurt dışına gitme zorunluluğunda kalanlar buna ihtiyaç hissetmez olmuşlardır. Tek sorun olarak işçi göçünün durdurulması kalmaktadır." İşte Paris'te cuntacıların bir yetkilisinin verdiği utanmazca demec.

Tekelci basın bu Genel Müdür'ün "tek sorununa" da çare buldu. 30 Eylül 1980 günlü Milliyet'in Eugün Köşe'sindeki son paragrafı şöyle: "...Ne var ki, öfkeden ziyade akıl geçerli olmalıdır dış ilişkilerde... Eğer Avrupalılar bizim tepkimizin gerçek nedenini anlayabilirlerse, göçmen ve kaçak işçi sorununa, vize dışı çözüm yollarını daha kolay bulabiliriz. Örneğin, yabancı sermayeyi rahat çalışma ortamına sahip kılmak bile, Ortak Pazar'da iş aramaya giden Türklerin göçünü, Türkiye'de tutabilir." Uşaklığın böylesi az görülmüştür. Vize sorununa tekellerin getirdiği çözüm yabancı sermayeye daha da uşaklık öneriyor.

Cuntacıların kuklası Başbakan Uluş vize uygulayan, insanlarımızı yıllardır iliklerine kadar sömüren Batı Avrupa tekellerine karşı işçilerimizi şöyle "savunuyor". "Türkiye'ye vize uygulanmasında neden olan davranışları, alacağımız kararlar ve getireceğimiz önlemlerle ortadan kaldıracacağız. Daha sonra aldığımız önlemlerin yararlı sonuçlarını vize uygulayan ülkelere de göstererek vizenin kaldırılmasını isteyeceğiz." Yoksa alacakları önlem yukarıda sözü edilen yabancı sermayeyi yurda daha fazla çekmek mi?

Sosyalist ülkelerde seyahat özgürlüğünün olmadığını iddia eden bu azılı anti-komünistler dönün önce kendilerine baksınlar. Gazetemiz Redaksiyonu kapandığı sıralarda Başbakan Uluş, yurt dışına çıkışı önlemek için pasaport sürelerinin kısaltılacağına açıkladı. Tercüman Gazetesi'nde azılı anti-komünist, sosyalist ülkelerde seyahat özgürlüğünün olmadığını iddia eden Deliorman, halkımıza karşı sürdürülen kampanyaya 15 Ekim 1980 günlü yazısında şöyle katılıyor. "Cebine 200 Dolar koyan, soluğu sınır dışına alabiliyor... Suyun başını, Türkiye'de kesebiliyor muyuz, ona bakalım."

Hürriyet Gazetesi ise vize kararını eski Demirel hükümetine yakma, cuntacılar haklı çıkarma çabasında. Bu cuntacıları aklamaya yalancı sömür. Cuntacı Uluş hükümetinin uygulamaları ortadadır.

Vize uygulaması karşısında ne yapmalıdır? Yıllardır göçmen işçileri döviz makinası olarak gören geçmiş ve bugünkü hükümetten batı Avrupa tekellerinden işçi yararına bir karar beklenemez.

Sorun, vize kararına karşı örgütlü savaşıma gerektiriyor. TKP, Batı Avrupa ülkeleri komünist partileri ile birlikte sorunlara çözüm göstermekte ve vize kararına karşı işçilerimizi birlikte savaşıma çağırılmaktadır.

Vize kararlarının kaldırılması için kampanyalar, komiteler örgütlemek için ileri.

KEREM KAYA

A. H. FEYZİOĞLU'NU CUNTACILAR ÖLDÜRDÜ

4 Ekim 1980 tarihli burjuva gazeteleri avukat Ahmet Hilmi Feyzioğlu'nun Bursa Emniyet Müdürlüğü binasının 5. katından atlayarak intihar ettiği haberi verdiler. Bu tamamen çarpıtılmış, yalancı haberdir. 1977 yılından beri Maden-İş Sendikası'nın avukatlığını yapan Ahmet H. Feyzioğlu intihar etmedi. O, cuntacı generallerin kanlı işkenceleri tarafından hunharca katledildi. Amerikanca, NATO'cu generallerin 12 Eylül darbesinden sonra tutuklanan avukat Feyzioğlu 1 hafta boyunca en ağır işkencelere tabi tutulduktan sonra Emniyet Müdürlüğü'nün 5. katından atılarak öldürüldü.

Ahmet H. Feyzioğlu işkencecilerin rasgele seçtikleri birisi değildir. Feyzioğlu 21 Ocak 1948 günü Eskişehir'de doğdu. İlkokul ve liseyi Eski-

şehir'de bitiren Feyzioğlu'nun babası emekli albay Mehmet Reşat Feyzioğlu'nu 1969'da yitirdi. Emekli ilköğretmeni olan annesi ise yarı felçli bir durumda Eskişehir'de yaşar.

1969-1974 yılları arasında İstanbul Üniversitesi'nde hukuk öğrenimi yapan Feyzioğlu bir yıllık avukatlık stajını Yapı Kredi Bankası emekçilerinin sendikası olan Yapı-Sen'de yaptı. Adı daha sonra Bank-Sen olarak değişen bu sendikanın yardımcı hukuk danışmanlığı görevini yükledi. 1977 yılından beri Maden-İş Sendikası'nın avukatlığını yapıyordu. Bütün yaşamını işçi sınıfının haklarını korunmasına adanmış Feyzioğlu Bursa bölgesinde sınıf sendikalarının güçlenmesine değerli katkılarda bulundu.

Avukat Hilmi Feyzioğlu aynı zamanda Türkiye Barış Derneği Bursa Bölge Temsilcisiydi. İşçi sınıfımızın sendikal haklarının korunmasında ve barış hareketinin çıkarları için yürüttüğü yılmaz savaşımdan ötürü cuntacılar tarafından tutuklanan Feyzioğlu 1 hafta işkence edildikten sonra öldürüldü.

Avukat Hilmi Feyzioğlu'nun öldürülmesi Avrupa'da çalışan işçilerimiz tarafından nefretle protesto ediliyor. F.Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF F.Almanya Demokratik Hukukçular Birliği'ne başvurarak olayın şiddetle kınanmasına istedi.

Ayrıca Batıberlin'de bulunan Demokratik İşçi Derneği de çıkarttığı bir bildiriyle olayı protesto etti.

Cunta kıdem tazminatlarına da el attı

Son günlerde tartışmaların üzerinde yoğunlaştığı Kıdem Tazminatı Yasası, Milli Güvenlik Kurulunca onaylanarak yürürlüğe girdi. 12 Eylül 1980 gününden itibaren geçerli olan yasa işbirlikçi tekelci burjuvazinin uzun ve çetin savaşımın sonucu elde edilen işçi haklarına cunta aracılığıyla indirdiği yeni bir darbedir. Cuntacı generallerin konseyi Kıdem Tazminatı Yasası'nı emekçiler aleyhine yeniden düzenleyerek patronların bütün dayatmalarını kabul etti. Bilindiği üzere bundan bir süre önce bir açıklama yapan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin kıdem tazminatları ödemelerinin kapsamının sınırlandırılmasını, "emeklilik, malullük ve ölüm halleri dışında işçilere kıdem tazminatı verilmemesini" buyurmuştu. Ayrıca patronlar kıdem tazminatlarının "ağır yükünün kendi omuzlarından alınmasını", paraların kurulacak bir fondan devlet eliyle ödenmesini istiyorlardı. Cuntacıların onayladığı yasa patronların tüm bu istemlerini içeriyor. Patronların istemleri nelerdir, yasanın getirdikleri neler?

Patronlar diyor ki:

1. "Kıdem tazminatlarına kesin bir yasal sınırlama getirilsin"

Cuntacı generallerin onayladığı yasa çalışılan yıl başına 30 günlük ücret tutarında bir tazminat verilmesini yürürlüğe sokarak bu istemi kabul etti. Oysa ki bu sınır bir çok işkollarında toplu sözleşmeler aracılığıyla 70-80 güne çıkarılmıştı. Yani işçilerimiz çetin savaşımın sonucu bir çok işkollarında çalıştıkları yıl başına 70-80 günlük ücret tutarında tazminat alabilmeyi patrona kabul ettirmişlerdi. Yasa bu tutarı yeniden 30 günle sınırlandı. Türk-İş Genel Başkanı Denizci istediği kadar "Ulus'dan işçi hakları için teminat aldık" desin, bu yasa cuntacı generallerin atadığı hükümet işçi haklarını budamıştır.

Patronlar diyor ki:

2. "Kıdem tazminatları ödeme kapsamı sınırlandırılmalı"

Patronların bu istemi de olduğu gibi kabul edildi. "Kanun kıdem tazminatının ancak emeklilik, askerlik ve haklı bir sebebe (!) dayanmayan iş feshlerinde ödenebileceği hükmünü getirdi." (19 Eylül tarihli Hürriyet) İşinden ayrılmak isteyen, ya da

patron tarafından işten atılan işçiler ise tazminat alamayacak.

Patronlar diyor ki:

3. "Fon kurulsun"

"Türk iş hayatını tehdit eden bozulmaya ulaşan kıdem tazminatlarının bir fondan karşılanması konfederasyonumuzun öteden beri savunduğu görüştür." Bu sözleri söyleyen Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Rafet İbrahimoğlu'dur. Bu isteme karşı bir de yasanın verdiği yanıtı görelim: "Kıdem tazminatlarının yaşlılık, emeklilik ve toptan ödeme hallerine mahsus kalması şartıyla bir "Kıdem Tazminatı Fonu" kurulması öngörüldü. Bu konuda ayrıca bir kanun çıkarılacaktır." (Hürriyet, 19 Eylül)

Böylece kıdem tazminatları tutarlarının "ağır yükü" de patronların omuzlarından alınıyor. İşçilerden kesilen vergiler sosyal harcamalardan kırılarak yeniden işçilere kıdem tazminatı olarak verilecek. İşte emperyalist basının, yerli tekelci basının allayıp pullayıp demokratik olarak göstermeye çalıştığı generaller cuntasının gerçek yüzü ve işleri! İşte patronlarla cuntacı generallerin ortaklığı!

Fiyat artışlarını cuntacılar da durduramıyor

Burjuva basını 1980 yılı için, eğer Eylül-Aralık ayları içinde fiyatlarda hiç bir artış olmazsa % 98 lik bir enflasyon oranının kaçınılmaz olduğu görüşünü vurguluyor. Tekelci basın "eğer zam olmazsa" diyor, oysa ki Eylül ayı içinde süttan kömüre kadar bütün mallara yeni zamlar geldi. Sadece Eylül ayı içinde temizlik maddeleri % 8,3; giyim eşyaları % 4,5; et fiyatları % 9,2; süt mamülleri % 11; şekerli maddeler ise % 6,5 oranında arttı. Sadece Eylül ayı içinde şeker, gübre ve akaryakıtta yapılan zamlar genel fiyat artışlarında % 2'lik bir artış beraberinde getirdi.

Şeker, gübre ve akaryakıtta gelen zamlar dışında cam fiyatlarına % 20-24, çimento fiyatına da % 25 zam yapıldı. Öte yandan temel gıda maddelerine, örneğin Süt Endüstrisi Kurumu mamüllerine % 33'e varan zamlar geldi. Kaşar peyniri 210 Lira'dan 280 Lira'ya, beyaz peynir ise 130 Lira'

dan 170 Lira'ya yükseldi. Sütün litresine ise 10 Lira zam geldi.

Yine temel gıda maddelerinden ete de, Et Balık Kurumu yetkililerinin "zam olmayacak" dediği gün 50 Lira'dan 75 Lira'ya kadar zam yapıldı. Bunların dışında da demir-çelik, kok kömürünün tonuna % 30; gazhane kokuna ise % 20 zam yapıldı. Demir ve Sümerbank ürünleri fiyatları ise % 25-75 oranında arttı.

Devrik Demirel hükümeti döneminde IMF'den kredi koparabilmek için hazırlanan niyet mektubunda 1980 yılında enflasyon oranının kaçınılmaz olarak yüksek olacağı belirtiliyordu. Yukarıda aktardığımız verilerden çıkarak, yönetime el koyan NATO'cu cuntacıların da fiyat artışları konusunda Demirel hükümetini "aratmayacakları" ortaya çıkmaktadır.

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın hak alma savaşımını kanla, kurşunla bogan, sınıf sendikalarının kapılarını kilit vuran cuntacıların aldıkları yeni zam kararları, kıdem

tazminatı yasında yaptıkları işçi düşmanı düzenlemeler, NATO'lara, IMF'lere ve Dünya Bankaları'na verilen ödünler halkımızı daha zor günlerin beklediğini gösteriyor. Tekelcilerin has adamı Turgut Özal'ın "programımıza ayak uyduramayanın canı yandı" sözleri işçi sınıfını, emekçi halkımızı başta olmak üzere orta katmanları, küçük üretici ve esnafı da tehdit ediyor.

Ağır yükünü emekçi halkımızın omuzunda taşıdığı, Türkiye'nin içinde bulunduğu derin ekonomik sorunları IMF'lere, Ortak Pazar'a, diğer emperyalist kuruluşlara yamayan, bunlara yeşil ışık yakan generaller cuntası da çözümlemeyecektir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi içine düştüğü bataklıktan cunta yardımıyla çıkma demelerini yapıyor. Ancak debelendikçe bataklığa daha da batıyor. Generallerin cuntası da halkımızın savaşımına karşı uzun ömürlü olmayacak, çöküp gidecektir.

45.yıldönümünde ilk günkü gibi güncel

KPD BRÜKSEL KONFERANSI

Hitler başa geldikten sonra Almanya Komünist Partisi KPD ilk merkezi konferansını 3-15 Ekim 1935 tarihleri arasında Moskova yakınlarında yaptı. Konferansa Almanya'nın çeşitli bölgelerinden ve yurt dışından 38 delege katıldı. Almanya'dan gelen delegeler binbir zorlukla çeşitli yollardan İsviçre, Hollanda, Belçika, Avusturya, Çekoslovakya ve İskandinavya ülkeleri üzerinden dolanarak Moskova'ya erişmişlerdi. Konferans sonradan faşist Gestapo'yu şaşırtmak için "Brüksel Konferansı" diye adlandırılmış, dökümanlarda konferansın Brüksel'de yapıldığı ilan edilmişti. Bu şaşırtmaca başarılı olmuş, Gestapo'nun dikkati ters yöne çekilmişti. 29 Ocak 1936 tarihli bir Gestapo raporunda Brüksel'in KPD'nin çalışmalarını için önemli bir yer olduğu, 3 ay kadar önce burada parti konferansının yapıldığı haberi yer alıyordu.

Komintern 7. Kongresi'nin hemen ardından yapılan Brüksel Konferansı KPD'nin anti-faşist savaşında önemli bir dönüm noktası oldu. O güne dek KPD'nin politikasını etkileyen dar görüşler kesin bir yenilgiye uğratıldı. KPD'de Leninizmin zaferi perçinlendi.

KPD'nin 4. Konferansı parti tarihinde oynadığı bu önemli rolü nedeniyle tarihe 13. Parti Kongresi olarak da geçti. KPD bu konferansın ardından faşist zindanlarda işkenceye çekilen Ernst Thälmann'ın izinde, kurucularından Wilhelm Pieck'in öncülüğünde Hitler faşizmine karşı canla başla karşılaştı. Faşist cellatlar binlerce savaşıya kıydılar, ama KPD'yi yok edemediler. Alman komünistleri Brüksel Konferansı'nın gösterdiği yoldan yürüyerek günümüzün sosyalist Almanya'sının, Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin kurulmasına öncülük ettiler.

Brüksel Konferansı'nın KPD ve uluslararası işçi hareketinin savaşındaki önemini anlayabilmek için Hitler'in başa gelişini, buna karşı komünistlerin savaşlarını kısaca gözden geçirmekte yarar vardır.

Emperyalizmin savaş sonrası Avrupa'yı saran devrimci yükselişin ardından sağladığı duraganlık çok kısa sürmüştü ve 1929'da yeni bir kriz patlak vermişti. Bu kriz o güne dek görülmemiş krizlerin hepsinden daha derin boyutlar almış, milyonlarca insan işsizliğe, yoksulluğa gömülmüştü. Bunalımın yükünün emekçilerin sırtına yıkılmasına karşı emekçi yığınların savaşı yeniden yükselmeye başlamıştı. Bu kapitalist krize karşın Sovyetler Birliği'nin gelişme hızın

da hiç bir gerileme olmamış, sosyalizmin kalesi dünya emekçilerinin gittikçe daha çok dikkatini, hayranlığını çeken, sosyalizme gittikçe daha çok hayranlar, dostlar kazanan bir ülke olmuştu. Bu "tehlikeli" gelişmeye karşı emperyalistler gittikçe daha gerici yöntemlere, faşist yöntemlere, giderek faşizme yöneldiler. İtalya, Bulgaristan gibi ülkeler de faşist diktatörlükler kuruldu.

Aynı gelişmeler Almanya için de söz konusuydu. Alman halkındaki hoşnutsuzluk gittikçe artıyordu. 1932 yılında hemen hemen her iki işçiden biri işsizdi. Tekelci burjuvazinin en gerici kesimleri bu gelişmeyi önleyebilmek için gittikçe daha yoğun olarak faşist grupları, partileri destekliyorlardı. Faşistler, tekelci patronlardan aldıkları yoğun destekle, halka, küçük üretici yığınlara yanaşıyor, yığınları anti-kapitalist bir demagojiyle artlarına takmaya çalışıyorlardı. 1. Emperyalist savaşta alınan yenilgi sonucu Alman halkının ulusal hisleriyle, onuruyla oynanmıştı. Faşistler bu hisleri azgın bir ulusal demagojiyle, şovenizme çevirmeye çalıştılar. Geniş küçük üretici yığınlarını, işsizleri bu demagojiyle etkilemeyi başardılar.

Faşist tehlikenin yükselişine karşı sosyal demokrat liderler geri çekilme yolunu seçtiler, faşistleri ödünlerle "ehlileştirme", "uysallaştırma" hayallerine kapıldılar. Komünistlere karşı gerici burjuva partileriyle uzlaşma, girdikleri hükümetlerde gerici baskıları, yasaları uygulama yolunu tuttular. Böylece burjuvazinin desteğini faşistlere kaydırmasını önleyeceklerini sandılar.

Burjuvazi anti-demokratik başkanlık sistemine dayanarak 1930 Martın'dan itibaren gerici saldırısını yoğunlaştırdı. Cumhurbaşkanı'nın elinde bulunan yetkilerle parlamento sık sık dağıtıldı, "dağıtma" tehdidiyle bir çok gerici yasa parlamentodan geçirildi. *

Almanya 1930 Martından 1933 Ocakına, Hitler'in başa geçişine dek hep bu yöntemle, parlamentonun denetiminden uzak "başkanlık hükümetleri" ile yönetildi. Bu azgın gerici hükümetler eliyle Hitler faşizminin yolu açıldı.

* Bugün yurdumuzda cuntanın, tekelci patronların, Tercüman'ın reklamını yaptıkları, istedikleri başkanlık sistemi işte bu sistemdir.

Thälmann antifaşist savaşın başında

Thälmann KPD'si bu gerici baskılara, uygulanan faşist yöntemlere karşı en önde savaştı. İşçi sınıfını faşist tehlikeye karşı sürekli uyardı. Sosyal demokratlar sürekli olarak ortak anti-faşist savaşa çağrıldı. Faşist saldırılara, tekellerin ekonomik saldırısına karşı bir çok grev uygulandı, Kendini Koruma Savaş Birlikleri'nde onbinlerce anti-faşist derlendi. 1930'da faşist tehlikeye karşı bir program açıklamasıyla anti-faşist birlik yolunda önemli bir adım atıldı. O güne dek ege-

Programmerklärung zur nationalen und sozialen Befreiung des deutschen Volkes

KPD MERKEZ YAYIN ORGANI ROTE FAHNE
"ALMAN HALKININ ULUSAL VE SOSYAL
KURTULUŞ PROGRAMI"NI YAYINLIYOR.

men olan "sınıfa karşı sınıf" belgisine bağlı dar görüşler aşıldı. 1931 başında stratejik belgi olan Halk Devrimi belgisi ortaya atıldı. Bu belgiyle parti, proleter olmayan emekçi yığınları da derlemeye, günlük savaşlar, parça istemler için savaşları örgütlemeye yönlendiriliyordu. Bu adımlar KPD'nin anti-faşist savaşında yeni, ileri adımlardı. O zamana dek egemen olan bazı dar görüşlerden sıyrılma sürecinin önemli aşamalarıydı. Thälmann'ın başını çektiği bu anti-faşist politika 1931 Mayısında açıklanan, emekçi yığınların somut istemlerini dile getiren "iş yaratma planı" ve "köylüye yardım programı" isimli belgeler ve bu belgeler çerçevesinde yürütülen kampanyalarla daha da ilerledi. KPD'nin ilerleyen, her gün daha geniş yığınları saran anti-faşist politikası, sosyal demokrat işçileri de etkiledi. SPD yönetimindeki sağ sosyal demokratlar, tabandan gelen baskıyı frenleyebilmek için, SPD ve onun kontrolündeki yığın örgütlerinden, sendikalarından oluşan bir "Demir Cephe" kurmak zorunda kaldılar. Bu yolla, anti-faşist birliğe yönelen, aktif anti-faşist savaş isteyen tabanı kandırma, frenleme olanağı buldular. "Demir Cephe" anti-faşist savaşta ciddi bir faktör olmaktan u-

zak kaldı.

Komünistlerin tekeleci saldırıya, faşist tehlikeye karşı birlik savaşı, sağ sosyal demokrat yöneticilerce sürekli hançerlendi. Komünist işçileri, sendikacıları sendikalardan attılar. Faşist saldırılara, baskınlara karşı komünistlerin ortak can güvenliği birlikleri kurma önerilerini reddettiler. Komünistlerle faşistleri aynı kefeye koydular, KPD'ye en ağır suçlamaları, saldırıları yaptılar. Greve çıkan işçileri arkadan vurdular, grevleri kırdılar. İş, ekmek, demokratik haklar için savaştan emekçilerin, işçilerin üstüne polisi sürdüler, yürüyüşleri, mitingleri silah zoruyla dağıttılar. Bu yöneticiler 1918 Kasım devriminin yenilgiye uğratılmasında, kana boğulmasında burjuvaziye unutulmaz yardımlarda bulunmuşlardı.

Tüm bu olgular, gerek Komintern'de ve gerekse onun seksiyonlarında KPD'de bazı yanlış görüşlere ortam hazırladı. Genel olarak 1929-1933 bunalımı, savaş sonrası devrimci bunalıma benzetiliyor, faşizm tehlikesi küçümseniyor, devrimci bunalımın olgunlaşma temposu abartılıyordu. Faşizmin, burjuvazinin çöküşünün bir ürünü olduğu sürekli vurgulanıyor, ama faşizmin aynı zamanda burjuvazinin emekçi yığınlarına karşı kanlı bir saldırısı olduğu yeterince dikkate alınmıyordu. Sosyal demokrasi, aynı savaş sonrası durumdaki gibi, burjuvazinin baş dayanağı ilan ediliyordu. Faşist tehlikeye karşı kuruluş yolu olarak proleter devrimi, proletarya diktatörlüğü gösteriliyor, anti-faşist birlik cephesinin zorunluluğu gözden kaçıyor. Sosyal demokrat yöneticilerle, işçiler aynı kefeye atılıyordu.

"Sol" sekterizme karşı savaş

Bu yanlış görüşlerin yayılmasında bir çok komünist partisinde önemli konumlarda olan "sol" sekter grupçukların varlığı önemli bir rol oynadı. KPD içinde de Heinz Neumann (KPD merkez organı "Rote Fahne" şef redaktörü, Politbüro aday üyesi ve MK sekreterlik üyesi) ve Hermann Remmele'nin (MK sekreterlik üyesi) çevresinde toplanan "sol" sekter grup oldukça etkindi. Heinz Neumann, parti politikasını sürekli "sola" çekiyor, serüvenci yöntemler öneriyordu. Bireysel terörizme açık, "faşistlere nerede görürseniz vurun" belgisi Neumann tarafından partiye dayatılmıştı. "Naziler başa gelirse proleter devrimi yaklaşır" görüşü Neumann'ındı. Neumann, 1930'da başa gelen ilk "başkanlık hükümeti", azgın gerici Brüning hükümetine hemen "faşist" damgasını vurmuş, böylece asıl faşist tehlikesinin, Hitler hareketinin gözden kaçması tehlikesini yaratmıştı. Yine aynı kişi, parti yönetiminden habersiz, azgın işçi düşmanı olarak bilinen iki polisi öl-

dürmüş ve böylece neredeyse parti nin yasaklanmasına neden olmuştu. Bu grup 1931'de partiyi çok zor duruma düşürdü. Güçlenen faşistler 931 yazında sosyal demokratların koalisyon hükümetinde olduğu Prusya'da halk oylamasıyla parlamentonun feshedilmesini istediler. Tam bu sırada KPD, birlik cephesi politikasını geliştiriyor önemli başarılar da kazanıyordu. Bu ortamda Neumann, parti politikasında kesin bir dönüş istedi. Neumann ve Remmele Prusya'da yığınların hükümetten bezmiş olduğunu, devrimci bir patlama olacağını, çoğunluğun KPD'yi destekleyeceğini iddia ediyor, "faşistlerden önce devranılmasını" istiyorlardı. Thälmann bu hayalci, serüvenci politikaya şiddetle karşı çıktı. Neumann, parti yönetiminden habersiz, MK Sekreterliği adına Komintern Yürütme Kurulu'na Almanya'daki savaş koşullarını, sınıflar dengesini çarpıtan, hayalci bir değerlendirmenin yer aldığı gizli bir mektup yazarak yanlış görüşlerini Komintern'e dayattı. Komintern yönetiminde yoğun tartışmalar sonucu, Neumann grubunun görüşleri doğrultusunda bir karar çıktı. Aynı sırada KPD MK, Thälmann yönünde, halk oylamasına katılmama kararı almıştı. Bu toplantıda Neumann asıl görüşlerini saklamış ve oylamaya katılmama kararını desteklemişti. Komintern'in kararının KPD'ye bildirilmesinden sonra parti yönetimi yeniden toplandı ve oylamaya katılma kararı aldı. KPD, hiç olmazsa seçim kampanyasını, anti-faşist bir kampanyaya dönüştürmek için vargüçle savaştı. Ama 9 Ağustos'ta yapılan oylama sonucu değil Neumann'ın umduğu ezici bir çoğunluk, Prusya parlamentosunun dağılması için yeterli oy sayısı bile sağlanamadı. Bu oylama komünist ve sosyal demokrat işçiler arasında derin bir uçurum açtı. Sağ sosyal demokrat yöneticiler bu oylamayı, "komünistler faşistlerle birleşti" şeklinde yorumlayarak anti-komünist kampanyayı yoğunlaştırdılar. Thälmann'ın, partinin önüne koyduğu,

komünist ve sosyal demokrat işçilerin birliğini sağlama görevi şimdi daha da zorlaşmıştı.

Bu parti düşmanı gruba karşı Thälmann kesin tavır aldı. 10 Kasım 1931'de MK bireysel terörizme, buna yönelik serüvenci politikalara karşı özel bir karar aldı. Bu karar Neumann grubuna karşıydı. Neumann MK'nin 24 Mayıs 1932 toplantısında sekreterlikten ve 1932 Ağustosunda da Politbüro ve MK'nden çıkarıldı. Thälmann öncülüğünde 1931'de açılan ideolojik savaşla partinin ideolojik düzeyi yükselmiş, Neumann grubu ezilmişti.

Anti-faşist Eylem

KPD, 1932 yazında keskinleşen kriz ve sınıf savaşı koşullarında anti-faşist güçlerin birliği savaşına hız verdi. 24 Mayıs 1932 toplantısında, Thälmann, MK'ne Almanya'yı saracak olan bir "Anti-faşist Eylem" kampanyası önerdi. Bu öneri kabul edildi. Bu kampanyayla milyonlarca emekçi somut istemleri çerçevesinde derlenecek, bu savaş anti-faşist savaşa bağlanacak, faşist terör yığınlarını kendini koruma birlikleriyle kırılacak, faşizmin yolu keşilecekti. Bu kampanya için MK'ne bağlı özel bir komisyon kuruldu. Anti-faşist Eylem, gerçekten de tüm Almanya'da faşistlerin beline inen ağır bir darbe oldu. Anti-faşist Eylem, sosyal demokrat işçiler arasında da geniş destek buldu. Bir çok şehirde, fabrikada sosyal demokrat fonksiyonerler sendikacılar, komünistlerle birlikte savaşıyorlardı. Thälmann, açıklamalarında sosyal demokratların Anti-faşist Eylem'e katılmak için örgütlerinden ayrılmalarının zorunlu olmadığını ilan ediyor, eski sekter görüşleri (önceleri birlik cephesi dence, sosyal demokratların örgütlerinden ayrılıp KPD'ye gelmesi anlaşılıyordu) yere çalıyordu. KPD, burjuva çevrelerin bile anti-faşist birlik cephesine çekilebileceğini görüyor, eski yanlışlarını hızla düzel-

10 TEMMUZ 1932'DE BERLİN'DE TOPLANAN ANTI-FAŞİST BİRLİK KONGRESİ'NİN EN BAŞ BELGİSİ, "ANTI-FAŞİST EYLEM" KAMPANYASININ GENİŞLETİLMESİYDİ.

tiyordu.

Bu arada SPD yönetiminin de desteğiyle azgın gerici Hindenburg cumhurbaşkanı seçilmişti. Hindenburg gittikçe daha gerici hükümetleri halka dayattı. Bu saldırı içinde faşistlerin desteğiyle Prusya koalisyon hükümeti de 20 Temmuz 1932 'de bir darbe sonucu yıkıldı. Tüm güç Hitler'in yandaşı von Papen elinde derlendi. Thälmann tüm anti-faşist güçleri uyarıyor, yaklaşan korkunç tehlikeyi, yaklaşan faşist diktatör lüğü gösteriyor, anti-faşist savaşı güçlendirmeye çağırıyordu. Artan faşizm tehlikesine karşı Anti-faşist Eylem gittikçe daha geniş yığınları çekiyordu. Grev dalgası Almanya 'yı sarıyordu.

1931 YILINDA, TARIM İŞÇİLERİNİN KPD'NİN ÖNCÜLÜĞÜNDE YAPTIĞI BİR YÜRÜYÜŞTEN.

KPD 3. Parti Konferansı işte bu ortamda 15-18 Ekim 1932 tarihlerinde yapıldı. Konferansa katılan 216 delege 300 bin parti üyesini temsil ediyordu. Konferansta Neumann grubu kesin olarak ezildi, safdışı edildi. Partide Leninist yığın savaşı ilkelerinin yerleşmesinde bu zaferin önemli rolü oldu. Anti-faşist Eylem'de partinin büyük başarıları, yeni anti-faşist adımlar gözden geçirildi. Ama konferans kararlarında yine de sekte görüşlerin izi tamamen silinemedi. Kararlarda sosyal demokrasinin burjuvazinin baş dayanağı olduğu, partinin ilk, en başta duran görevinin politik iktidar savaşı için işçi sınıfının çoğunluğunu kazanmak olduğu vb. gibi yanlış değerlendirmeler yer alıyordu.

Konferans KPD'nin anti-faşist yığın savaşına yeni bir hız verdi. Anti-faşist Eylem, etkilerini göstermeye başlamıştı. Naziler bir çok bölge de yenilgiye uğruyor, yığın etkilerini yitiriyorlardı. Grev dalgası için de yapılan son 6 Kasım 1932 seçimlerinde Naziler 2 milyon oy yitirirken, KPD oylarını 610 bin arttırarak 6 milyona çıkarmıştı. Faşistlerin ye nilmeye yüz tutmaları, Alman tekelle

rinin, finans kapitalinin geniş kesimlerinin daha da aktif faşizme yönelmesi sonucu 30 Ocak 1933 'de Hitler'in başbakan yapılmasıyla sonuçlandı.

Sağ sosyal demokrat liderler KPD nin eylem birliği önerilerini yine reddettiler. KPD'nin genel grev çağrısına karşı çıktılar. Gazetelerinde durup dinlenmeden "yasalara" aykırı davranmayacaklarını, direnişlerinin yalnız "yasal" yollardan olacağını ilan ettiler.

Faşist diktaya karşı savaşta KPD

Faşistler başa gelir gelmez korkunç bir teröre giriştiler. Binlerce komünisti, sosyal demokrati zindanlara doldurdular. KPD yöneticileri illegaliteye geçtiler. 7 Şubat 1933'de MK gizli bir toplantı yaptı. Toplantıda Thälmann durumu değerlendirdi, baş görevin Hitler hükümetini safdışı etmek olduğunu açıkladı. Yığın savaşını, işçi birlik cephesi savaşını geliştirmek için yeni bir savaş programının hazırlanması gerektiğini vurguladı. Parça istemler için eylemlerin birbirine bağlanmasını, Nazi taraftarları arasında da çalışma yapılmasını istedi. Hitler'in ancak yığınları saran bir direnişle yıkılabileceğini açıkladı. Bu konuşma Thälmann'ın MK önündeki son konuşmasıydı. Polis baskını tehlikesi doğduğu için Thälmann konuşmasını kesti, toplantı sessizce dağıldı. 2 saat sonra SA geldiğinde salon bomboştı.

yaktılar ve ardından binlerce komünisti tutukladılar. Thälmann 3 Mart'ta faşist cellatların eline düştü. Bu KPD için çok büyük bir kayıptı. Faşistler 9 Mart'ta Komintern görevlisi Dimitroff'u yakaladılar; Reichstag yangınına Dimitroff'un üstüne yaktılar.

KPD ilk geniş değerlendirmesini 1933 Mayıs sonunda yapabildi. İlligalitede savaşan parti örgütleri faşist diktanın kurulmasının işçi hareketi için bir yenilgi olduğunu kabul ediyorlardı. Ama "sol" sekte bir grup yenilgiyi kabullenmiyor, devrimci durumun eşikte olduğunu, bugün yarın faşist diktanın yıkılacağını iddia ediyorlar, anti-faşist güçleri abartıyorlardı. Faşist yığın örgütlerinde çalışmayı reddediyorlardı. Bu grup daha ileride MK ve Politbüro'da çoğunluğu ele geçirdi. Marksist-Leninist güçler Wilhelm Pieck öncülüğünde durup dinlenmeden bu sekte görüşlere karşı savaş ver diler.

"Sol" grubun başını Politbüro üyeleri Hermann Schubert ve Fritz Schulte çekiyorlardı. Bunlar yenilgiyi görmek istemiyorlar, Hitler'in bugün yarın yıkılacağını ve ardından bir devrimci durum doğacağını sanıyor, illegal parti örgütlerini "bu bugün yarın doğacak devrimci duruma" göre yönlendirmeye çalışıyorlardı. Bunun için baş görevin proletarya diktatörlüğüne hazırlanmak olduğunu açıklıyorlardı. Güçleri anti-faşist yığın savaşı için derlemek yerine genel devrimci belgileri propaganda etmekle yetiniyor, sosyal demokrasiyi hala baş düşman görüyor,

FAŞİST CELLATLARIN ZINDANLARDA BİLE TESLİM ALAMADIĞI DİMİTROFF VE THÄLMANN İÇİN ÖZGÜRLÜK İSTEYEN ANTI-FAŞİSTLER LONDRA'DA YAPILAN BİR YÜRÜYÜŞTE.

27 Şubat'ta Thälmann'ın da katıldığı son Politbüro toplantısı yapıldı. Aynı akşam faşistler Reichstag'ı

sol sosyal demokratların en tehlikeli düşman olduğunu ilan ediyorlardı. Bunlar Thälmann'ın son konuşmasında

ki soğukkanlı analizi reddediyor, anti-faşist cepheyi daraltıyorlardı. Bu, KPD'nin anti-faşist cephe uğraşını zorlaştırıyor, SPD'nin sağcı yöneticilerine bölücü politikaları için fırsat veriyordu.

Bu grubun parti yönetiminde çoğunluğu elinde tutmasına, Wilhelm Pieck öncülüğündeki Leninist güçleri engellemek için binbir oyuna başvurmasına karşın yaşam bunların görüşlerinin yanlışlığını her gün sergiliyordu. Almanya'daki parti örgütlerinin çoğunluğu her gün Leninist görüşlerin doğruluğunu, anti-faşist yığın savaşının önemini günlük yaşamda görüyordu. Bu gelişmeyi Komintern Yürütme Kurulu'nun Leninist güçlerden yana tavır alması, "sol" sekte görüşleri eleştirmesi daha da hızlandırdı. 1935 Ocak ayında yapılan MK Plenumu'nda Wilhelm Pieck'in başını çektiği Leninist çizgi çoğunluğu arkasına aldı. "Sol" sekte gruba ağır bir darbe indirildi. Plenum partinin yığın politikasında gerçek bir dönüm noktası oldu. Plenum, 1935 güzünde, Komintern 7. Kongresi'nin ardından 4. Parti Konferansı'nı toplama kararı aldı. KPD'nin anti-faşist savaşta yıllardır ayagını bağlayan "sol" sektekrizmin, "sol" palavracılığın artık ölüm fermanı yazılmıştı.

Komintern 7. Kongresi ve KPD'de Leninizm'in zaferi

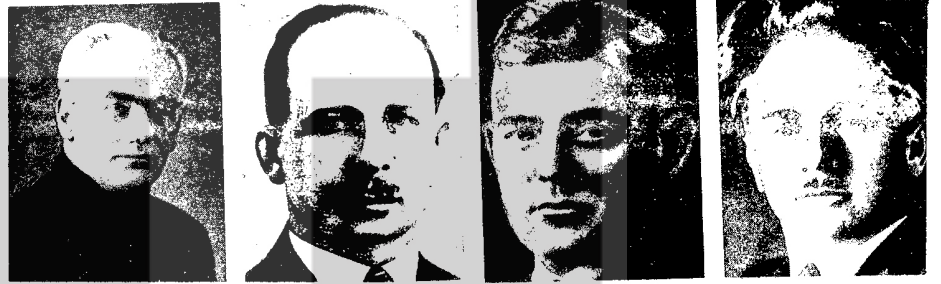

KOMÜNİST ENTERNASYONAL'IN 7. KONGRESİ'NİN MOSKOVA'DA TOPLANDIĞI BİNA.

25 Temmuz-20 Ağustos 1935 tarihleri arasında Moskova'da yapılan Komintern 7. Kongresi, dünya komünist hareketinin savaş tarihinde unutulmaz bir dönüm noktası oldu. Georgi Dimitroff'un başını çektiği Komintern, faşizmin sınıfsal analizini yaptı, bundan çıkarak anti-faşist savaşın çeşitli yönlerini değerlendirdi, görevleri saptadı. Bir çok komünist partisinde etkin olan "sol" sekte görüşlere son verildi. Sağ ve "sol" oportünizm düşmeden anti-faşist güçlerin birliği için savaşın, barış için savaşın baş görev olduğu ilan edildi.

Komintern Kongresi'nin ardından 3-15 Ekim 1935 tarihlerinde Moskova

yakınlarında KPD "Brüksel" Konferansı toplandı. Konferansta "sol" cuların kulis çalışmalarını, Almanya'dan gelen delegeleri kandırma çabaları iflas etti. Konferans Wilhelm Pieck, Wilhelm Florin, Walter Ulbricht, Franz Dahlem, Fritz Heckert'lerin başını çektiği Leninist güçlerin zaferiyle sonuçlandı. Politik birliği olan Leninist bir parti yönetimi seçildi. Thälmann'ın zindanda olduğu süre için partinin başına, daha sonraları Demokratik Almanya'nın cumhurbaşkanı olacak olan, Wilhelm Pieck geçiyor, konferans zindanlarda faşist cellatların teslim alamadığı büyük önder Thälmann'ı hasretle, coşkuyla selamlıyordu.

KPD BRÜKSEL KONFERANSI'NDA MK POLİTBÜROSU'NDA YER ALAN DÜNYA İŞÇİ HAREKETİNİN SEÇKİN ÖNDERLERİNDEN DÖRÜ YUKARIDA GÖRÜLÜYOR: SOLDAN SAĞA WILHELM PIECK, WALTER ULBRICHT, WILHELM FLORIN, FRITZ HECKERT.

Konferansta raporların ardından tartışmalarda 61 konuşma yapıldı. Hitler'e karşı savaş tüm yanlarıyla ele alındı, yeni görevler saptandı. Eski yanlışlar birer birer tartışıldı. Konferansta en önemli noktayı baş düşmanın saptanması oluşturuyordu. Baş düşman faşizmdi. Burjuvazinin tümü değil, faşizme dayanak olan en gerici, en gövnenist en emperyalist kesimiydi baş düşman. Ve ilk hedef proletaryaya diktası değil, Hitler diktatörlüğünü yıkmaktı. Bu hedefe varmak için baş görev de işçi sınıfının birlik cephesini kurmaktı. Ortak demokratik istemler için, özgürlük için komünist, sosyal demokrat, hris tiyan tüm işçileri tek cephede derleyebilmektir baş görev. "Yeni, özgür bir Almanya için" savaş en başa konulacaktı. Faşist olmayan tüm güçler bu savaşta derlenecekti. Hitler'in yıkılmasıyla anti-faşist bir halk cephesi hükümeti, bir proleter birlik hükümeti başa gelebilirdi. Komünistler böyle bir hükümette emekçi yığınların istemlerinin gerçekleşmesi için var güçleriyle çalışacaklardı.

Komünistler, faşistlerin yönetimindeki yığın örgütlerine girip çalışacaklar, bu örgütlerde anti-faşistlerin konumlarını güçlendirecekler, geniş emekçi yığınlarını faşist ideolojinin etkisinden kurtulacaklardı. Yani, Dimitroff'un böylesi durumlar için komünistlerin önüne koyduğu "Truva atı taktikini" uygulayacaklardı. Parti, yeni koşullara uygun şekilde yeniden örgütlenecekti.

"Emekçi Alman halkına!"

Konferans, "Emekçi Alman halkına" sözleriyle başlayan bir çağrıyla emekçi yığınlara seslendi. Çağrıda halkın, komünistlerin çektiği acılar, Hitler faşizminin insanlık dışı yüzü dile getiriliyor, halkın çeşitli istemlerini derleyen bir savaş programı sunuluyordu. Demokratik haklar için çağrıda şöyle deniyordu:

"Biz komünistler size faşist diktatörlüğe karşı özgürlük, barış ve tüm emekçilerin varlığının güven ceye alınması için savaş programımızı sunuyoruz. Programın en başına: -emekçi halkın özgürlüğü için, -demokratik hak ve özgürlüklerin

yeniden sağlanması için, -tam örgütlenme, toplantı ve basın özgürlüğü için, -inanç ve vicdan özgürlüğü için, -hangü din ve ırktan olursa olsun, tüm vatandaşların eşitliği için, -Thälmann, Mierendorff, Ossietzky ve tüm diğer tutuklu anti-faşistler ve halk düşmanı Nazi yasalarını çiğnemekten içeri atılan yurttaşlarımızın kurtarılması için, -genel bir noel affı için savaşını koyuyoruz."

Halkın ekonomik istemleri için çağrıda şöyle deniyordu:

"Biz komünistler, Hitler hükümetinin yığınlara yoksulluk, kıtlık getiren ekonomi rotasına karşı savaşıyoruz.

Tüm emekçileri, -ücretlere pahalılık zammı ve yeterli ücret ve maaş ödenmesi için, -yiycek maddelerinin yeterince sağlanması için, -açlık ve soğuktan kırılan emekçilere ciddi kış yardımı için, -işsizlik sigortası, sosyal sigorta ve emeklilik sigortasının yeniden kurulması için, -orta katman ve köylülerin tepesindeki faiz köleliğinin yıkılması, vergi kolaylığı sağlanması için, -köylülerin iş ürünlerini değer fiyata özgürce satabilmeleri için, -zora dayalı ekonominin safdışı edilmesi için, -büyük çiftçi ve sanayicilere ödenen tüm desteklemelerin geri alınması için bizimle birlikte savaşın çağırıyoruz."

Çağrıda Hitler'in tüm dünyayı a-
teşe vermeye hazırlandığı açıklan-
yor."Alman halkını savaştan ancak
Hitler hükümetinin yıkılması kurtar-
abilir.Bu uğurda savaşta tüm emek-
çi halk birleşmeli,komünistlerin öz
gürlük ve barış programı çevresinde
toplanmalı ve bu uğurda tüm gücünü
vermelidir" deniliyordu.

Konferans,Alman anti-faşist hare-
ketinde taze bir rüzgar gibi esti.
Bir çok bölgede sosyal demokratlar-
la anlaşmalar yapıldı.Frag'daki sağ
sosyal demokrat yöneticiler uzlaşma
ya zorlanıyorlardı.İşyerlerinde,fa-
şistlerin kontrolündeki örgütlerde

birlik cephesi hareketi yükseliyor-
du.Takip edilen,eserleri yakılan sa-
natçılar,aydınlar bu birlik cephesi
hareketine katılıyorlardı.3-4 Nisan
1936 tarihlerinde yapılan işçi tem-
silciliği seçimlerinde anti-faşistler,
büyük başarılar elde ediyor,Nazi-
ler 1937'de bu seçimleri ertele-
mek zorunda kalıyor,sonra da tama-
men kaldırıyorlardı. Komünistlerin
bu birlik hareketi,yıllar sonra Al-
manya Sosyalist Birlik Partisi' nin
Alman Demokratik Cumhuriyeti ' nin
kurulmasında ürünlerini veriyordu.
Alman komünistlerinin büyük anti-fa-
şist savaşları,kahramanlıkları Brük

sel konferansı savaşıma ışık tutu-
yor.

YILMAZ GÜLENGİL

Bu yazı başlıca 1966-1969 arasın-
da Dietz Verlag Berlin tarafından
yayınlanan,Walter Ulbricht başkanlı-
ğında bir yazı kurulunun hazırladı-
ğı 15 bölümlük "Geschichte der deu-
tschen Arbeiterbewegung" isimli di-
zinin 9. ve 10.bölümlerinden ve
1975'de Verlag Marxistische Blätter
tarafından yayınlanan "Die Brüsse-
ler Konferenz der KPD-KPD 1935" i-
simli kitaptan yararlanılarak der-
lenmiştir.

Irak İran savaşı emperyalizme yarıyor

Türkiye'nin iki kapı komşusu İ-
ran ve Irak arasında patlak veren
savaş tehlikeli boyutlar aldı. İran
ve Irak halklarından öteye bölgemiz
halkları için de büyük bir tehlike
oluşturan bu savaş ABD emperyalizmi
nin Hüzmüz Boğazı'nı tutmasıyla dün-
ya halklarını ve barışı tehdit eden
bir niteliğe büründü.

Ne İran,ne de Irak halkının bu
savaştan hiçbir çıkarı yoktur.Emper-
yalizmin,dünyada kalıcı bir barış
sağlama girişimlerini torpilleme,yu-
muşama politikasını baltalama ve si-
lahlanma yarışını daha da körükleme
çabalarına yarayan böyle bir sa-
vaştan zafarla çıkacak olan ne İran
ne de Irak halkı olabilir.

İki ülke arasındaki savaştan çı-
kar sağlayanlar yalnız emperyalist-

ler ve petrol tekelleridir. Bunlar
bir yandan savaş sonucu ortaya çı-
kan bunalım aracılığıyla kârlarına
kâr katarlarken,öte yandan da bu
çatışmayı daha da alevlendirme, sa-
vaş kavgalarını diğer ülkelere
de sıpratma çabalarını elden bırak-
mıyorlar.

ABD emperyalizmi bu savaş aracı-
lığıyla bölgede yitirdiği konumları
ni yeniden elde etmek,Arap halkları
nın emperyalizme ve siyonizme karşı
verdikleri savaşımı bölmek amacı gü-
düyor.İran ile Irak arasında pat-
lak veren ve emperyalistlerin de el-
lerinden geldiğince körükledikleri
bu savaş iki ülke halkının emperya-
lizm karşısındaki konumlarını zayıf-
latıyor.

Sınırlarımız boyunca sürüp giden

bu savaş halkımız için de büyük bir
tehlike oluşturuyor. Emperyalizmin
bölgemizde gerginliği arttırma çaba-
ları NATO'cu generaller cuntasının
varlığıyla daha da tehlikeli boyut-
lar almıştır.NATO'cu generallerin
cuntası ABD emperyalizminin bölge-
mizde gerçekleştirmeye çalıştığı aş-
kersel hegemonya için daha elveriş-
li ortam hazırlanmıştır.Emperyaliz-
min bütün bu oyunlarına gelinmemeli
dir.

Dünya barışsever güçleri,Sovyet-
ler Birliği ve diğer sosyalist ülke-
ler İran ve Irak arasındaki çatışma-
nın derhal durdurulmasını,anlaşmaz-
lıkların silah gücüyle değil,karşı-
lıklı görüşmeler yoluyla ele alınıp
çözümlemesini vurguluyorlar.Bu çö-
züm hem İran,İrak hem de bölge ve
dünya halkları çıkarına olan bir
çözümdür.

Oktobr Devrimi 63 yaşında

7 Kasım 1917'de Rus proletaryası
ve köylüleri Lenin'in,Bolşevik Par-
tisi'nin önderliğinde Sovyet iktida-
rını kurdular.Büyük Sosyalist Ekim
Devrimi Rusya burjuvazisininin, karşı
devrim ve emperyalizm ikilisininin
kanlı saldırılarına karşı kendini
savundu.

Rusya halkları Sovyetler Birliği
Komünist Partisi'nin öncülüğünde ki-
sa zamanda büyük adımlar attı. Yüz-
yıllar süren karanlık ve sefaletten
sıyrılarak hızla sosyalizm kuruculu-
ğuna geçti.

Büyük Ekim Devrimi dünya tarihinin
de yeni bir çağı,kapitalizmden sos-
yalizme geçiş çağını açtı.İlk işçi
köylü devleti,Sovyet erki kuruldu.
Bu devrim tüm dünyada sömürü ve ez-
gi altında duran halkların savaşına
dev bir atılım kaynağı oldu.

Ne emperyalizmin kanlı, kansız
saldırıları ,ne de Hitler faşizmi-
nin barbarlığı Sovyetler Birliği'ni
yenemedi.Sovyetler Birliği bundan
sonra da yenilemez.O bugün gittikçe
zayıflayan emperyalizmin başını vur-
duğu granit duvardır.

Sovyetler Birliği'nin ve diğer
sosyalist ülkelerin barışı pekiştir-
meye yönelik politikası Ekim Devri-
mi'nin halklara ilk duyurusu olan
Lenin'in Barış Buyruktusu'na daya-
nır.Zamanımızın başta gelen sorunu;
savaş mı, barış mı sorunu güncelli-
ğini korumaktadır.Günümüzde insanlı-
ğın bu canalıcı sorununa Sovyetler
Birliği ve SBKP yanıt vermektedir.
Sovyetler Birliği dünya barışının
kalesi olmuştur. Bütün dünya halkla-
rının destek ve onayını almaktadır.

Halklar NATO ve ABD emperyalistleri-
nin planlarına karşı barış istemek
tedir.

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi Tür-
kiye proletaryası ve halklarınınin
da savaşına büyük bir atılım ver-
miştir.Ekim Devrimi'nin doğrudan
etkileri sonucu 10 Eylül 1920'de
Türkiye işçi sınıfı partisi,TKP'yi
kurmuştur.Daha sonraki yıllarda
halkımızın emperyalist işgale kar-
şı ulusal kurtuluş savaşını daha
genç olan Sovyet iktidarınınin,Lenin'
in ülkesininin kardeş yardımıyla ut-
kan olmuştur.Burjuvazi bunu unut-
turmak istese de,halkımız unutmaya
caktır.

Ekim Devrimi'nin 63.yılında yur-
dumuzda ve dünyada tüm halklar sa-
vaşlarında her zamankinden daha
güçlü durmaktadır.İşte bu gücümüze
güveniyoruz.

İŞKENCELERE SON VERİLSİN!

Tekelcilerin has adamı, eski MESS başkanı Turgut Özal'ı emperyalizmin ekonomik kuruluşlarıyla yeni kölelik görüşmelerine gönderen cuntacılar yurttta emekçiler üzerindeki terörlerini sürdürüyorlar.

12 Ekim'deki nüfus sayımından yararlanan NATO'cu generaller tüm yurt çapında tutuklamalara giriştiler. İstanbul'da sokağa çıkma yasağı boyunca askeri birlikler bir çok eve baskın yaparak yüzlerce kişiyi tutukladılar. İstanbul'un çeşitli semtlerinde barikatlar, geçici karakollar kuruldu.

Militarist generaller yıllardır Türkiye Kürdistan'ında sürdürdükleri köy başkanlarını büyük boyutlara ulaştırdılar. Başta Kars, Erzurum, Sivas, Van, Diyarbakır olmak üzere Doğu Anadolu'nun bir çok ilinde silah arama gerekçesiyle başkanlar yapıldı. Çok sayıda ilerici, devrimci tutuklandı.

Tutuklamalar, işkencelerle birlikte sürüyor. DİSK'e bağlı Maden - İş Sendikası Bursa şubesi avukatı Ahmet Feyzioğlu'nu Emniyet'in beşinci katından atarak alçakça öldürdüler. TÖB-DER Mardin şubesi eski başkanı

Mehmet Cizreli'nin askerlik görevi sırasında işkenceyle öldürüldüğü açıklandı. Son günlerde hapisanelerde "mide ve beyin kanamasından" ölenlerin artması sonucunda savcılar açık lama yapmak zorunda kaldılar. DEV-YOL üyesi Zeynel Abidin Ceylan'ın hüccesinde ölü bulunduğu ve doktor raporlarına göre Ceylan'ın darbeler sonucu kaburgalarının kırıldığı, vücudunun çeşitli yerlerinde elektrik lama rastlandığı açıklandı.

Tutuklanan binlerce ilericiden yurtseverden aileleri, yakınları haptalardır haber alamıyor. Komutanlıkların önlerinde yaşlı anneler, babalar günlerdir yakınlarından haber bekliyorlar. Bugüne kadar 90 binin üzerinde insanın tutuklandığı ve tutuklamaların aralıksız sürdürüldüğü bildiriliyor.

Amerikancı generallerin işçi sınıfına, öncü örgütlerine yönelik saldırıları sürüyor. Cuntanın kanlı, işçi düşmanı yüzünü açıklayan DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'nın 13 yöneticisi Tarsus YIDAŞ Fabrikası'nda tutuklandılar. Ankara'nın ilerici Belediye Başkanı Ali Dinçer ve 6 arkadaş gereksiz tutuklandılar.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin ekonomik politikasını sürdüren Amerikancı generaller, halkımız için yıkım, açlık, yokluk demek olan bu politikaya karşı duran her insanı idam kararları, tutuklamalar ve işkencelerle sindirmek istiyorlar.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler anavatandaki emekçi kardeşlerine her türlü dayanışmayı gösteriyorlar. NATO'cu generallerin gerçek yüzünü, yalanlarını Avrupa kamuoyuna açıklamak görevi gündemden inmiyor. FİDEF, devrimci avukat Ahmet Feyzioğlu'nun alçakça öldürülmesini kınayan Almanca bildiri çıkardı ve Alman Hukukçular Birliği'ne durumu bildirdi. Batıberlin'de Demokratik İşçi Derneği (DİD) cuntacıların 12 Ekim nüfus sayımı günü sokağa çıkma yasağından yararlanarak büyük çapta tutuklamalara gireceğini Almanca basın bildiriyle açıkladı, Alman kamuoyunu uyardı.

Öte yandan F. Almanya'da FİDEF üyesi işçi örgütleri ve Fransa, Belçika, Hollanda ve İsveç'te çalışan işçilerimiz çıkardıkları çeşitli bildiri ve broşürlerle buldukları ülkelerin emekçilerini cuntacılar karşı uarmaya devam ediyorlar.

Esslingen'de gençlerimiz spor kulübü kurdular

Esslingen gönüllü Kurtuluş muhbirimiz bildiriyor:

Esslingen'de çok sayıda Türkiyeli genç bir araya gelerek Esslingen Türk Danış Spor Kulübü'nü kurdular.

Eksik olan spor ihtiyaçlarını temin etmek amacıyla genç sporcular 4 Ekim'de Esslingen'de belediyenin düzenlediği sokak şenliğine aktif bir şekilde katıldılar. Bir stand kurarak çeşitli Türk yiyeceklerini sattılar.

Gençlerimiz çalışmalarını daha iyi yürütebilmek için bir dernek lokaline ihtiyaçları olduğunu bildiriyorlar ve bu yönde çalışmalarını yürütüyorlar.

Strauss yenildi ama sağ tehlike sürüyor

5 Ekim'de Federal Almanya'da seçimler yapıldı. Bu seçimlerde hem Federal Parlamento'ya, hem de eyalet parlamentolarına yeni sayıllar geldi.

Tüm seçim kampanyası, büyük sermayenin çeşitli kanatlarının sözcü lüğünü yapan burjuva partilerinin birbirlerine en demagojik yöntemlerle saldırması, çalışan emekçi insanların gerçek sorunlarından sapıtılmasıyla geçti. Burjuva partileri anti-komünizm yarışması yaptılar.

Federal Alman işçi sınıfının, emekçi kesimlerinin çıkarlarını en tutarlı bir biçimde savunan Alman Komünist Partisi (DKP)ye bu seçimlerde de seçmen yığınlarına sesini duyurma hakkı verilmedi. Komünistlerin seçim çalışmaları polis operasyonlarıyla bile önlenmek istendi.

Bu seçimlerin göze çarpan bir özelliği Federal Almanya'nın politik yaşamında hızla bir sağa kayma eğilimi olduğu bir zamanda yapılmıştı. Bu olaydan çıkarak 1973 yıllarında bu yana süregelen bir kriz döneminde bulunan F. Alman emperyalizmi, bu krizin sorumluluğunu üzerinden atacak gerekçeler aradı.

Bu, kendini yabancı işçi düşmanlığında ve neo-faşist grupların palazlandırılmasında gösterdi. Hitler partisinin izinde yürüyen NPD seçimde yabancı düşmanlığını başa aldı. Bu yönde her türlü olanaktan serbestçe yararlandı.

Bunun yanı sıra Federal Almanya'nın ekonomik gelişmesine önemli katkıları olan ve uzun yıllar bu ülkede yaşayan yabancı işçilere yine seçimlere katılma hakkı verilmedi.

Seçimlerin sonucunda burjuva partileri seçmenleri kendi aralarında bölüşebildiler. Strauss'un başını çektiği sağa, gericilige doğru gelişme hareketi bir darbe yedi. Ama bu gericilik, neo-faşist gelişmenin yenildiği anlamına gelmez. Bundan böyle de yerli ve yabancı işçilerin birlikte savaşımı zorunludur.

Hapis, zindan, kan, ateş halkın savaşım, milli kurtuluş ve demokrasi hareketini durduramaz!

M. Suphi

Rogers'in emriyle**Türk-Yunan gericiliği uzlaşıyor**

Yunanistan NATO'nun askeri komutası altına yeniden girdi. Bu olay ABD ve NATO başları tarafınca uzun süre, baskı da içinde olmak üzere, uygulayageldikleri planın bir sonucudur. Ortadoğu'da ve Avrupa anakarasında büyük bir savaş tehlikesinin kara bulutları dolaştığı şu günlerde bu ne anlama gelmektedir?

Gazetemiz Kurtuluş'un geçmişte de dikkati çektiği gibi NATO'nun güney-doğu kanadının yeniden "astik rara" kavuşması emperyalizmin bölgede uygulayageldiği komplonun bir parçasıdır. Bu uğurda yurdumuzda NATO'cu generaller Washington'un güveni ve desteğini alan darbe yapmışlar, her türlü demokrasiyi kaldırmışlardır.

Bugün bu uğurda Yunanistan yeniden NATO'ya bağlanmıştır. Amaç, NATO içindeki çatlakları, "komşu kavgala-

rını" nasıl olursa olsun ortadan kaldırmak, bu ülkeleri emperyalizmin dünya ve bölgemizde barışa karşı, anti-emperyalist harekete karşı saldırlarda kullanmaya elverişli yapmaktır. Emperyalizme atlama tahtası ve saldırı üsleri gereklidir.

Yunanistan'ın NATO'ya yeniden bağlanması Ortadoğu'daki gerginliğin, İran ile Irak arasındaki kanlı savaşın genişlemeye ve dünya barışını tehdit eder duruma düştüğü bir zamana rastlamaktadır.

İran ile Irak arasında patlak ve ren savaşta ABD emperyalizminin parmağı vardır. Carter'ın "tarafsız olacağız" yalanlarına karşın ABD Basra Körfezi'nde otuzun üzerinde savaş gemisi ve Sudi Arabistan'da Awacs casusluk uçaklarını hazır tutmaktadır.

Tüm bu olgular emperyalizmin kay-

nattığı cadı kazanının halkımız için ne kadar tehlikeli sonuçlar getirebileceğini göstermektedir.

Öte yandan Rogers'ın emriyle uzlaşan Türk-Yunan gericiliğine, bu uşaklıkları için ABD emperyalizmi milyonluk "yardımlar" vadetti. Türk burjuvazisi yaptığı uşaklığa karşılık 452 milyon, Yunan burjuvazisi ise 182 milyon dolar alıyorlar. Ayrıca Yunan gericileri ABD'ye 4 askeri üs veriyorlar.

Rogers eliyle tezgahlanan, hem Türkiye hem de Yunanistan halklarına karşı olan bu emperyalist komplo karşısında iki ülke halkları sessiz kalmıyorlar. Yunan burjuvazisinin yeniden NATO'ya girme kararı geniş protestolarla karşılandı. Yunanistan da yapılan NATO'ya karşı protesto miting ve yürüyüşlerinde milyonlar "NATO'ya Hayır!" diye haykırdılar.

EMPERYALİSTLER ADC'nin VİZE KARARINI ÇARPITIYOR

Bilindiği gibi Alman Demokratik Cumhuriyeti'ni ziyaret eden yabancı ülkelerin yurttaşlarının belirli ölçüde bir döviz miktarını ADC Mark'ına bozdurması gerekiyor. ADC Hükümeti'nin kısa bir süre önce aldığı bu döviz miktarını yükseltme kararı Federal Almanya'daki gerici çevreler tarafından azgınca çarpıtılıyor. Anti-komünizm ve ADC düşmanlığı körükleniyor. Tüm bu yargara bir yana gerçekler neyi gösteriyor?

Gerçek olan; Federal Almanya ve Batıberlin'de yıllardır ADC Mark'ını bu ülkeden gizlice kaçıran ve bunu dört kat kendi değeri altında piyasaya serbestçe sürebilen mafya örgütlerinin olduğudur. ADC'nin Mark'ına ve ekonomisine bir sabotaj olan bu olayın yine bugün yargara koparan aynı çevrelerce desteklenmesidir.

Gerçek olan; Federal Alman DM'nin değerinin kapitalist enflasyon sonucu sürekli düşmüş olmasıdır.

Gerçek olan; ADC'de on yıllar boyu temel tüketim maddelerinin fiyatlarının sabit olmasıdır.

Gerçek olan; Otuz yılı aşkın bir süredir Avrupa'nın göbeğinde Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin var olduğu, bu ülkenin insanların devletine sahip çıktığıdır.

Yine gerçek olan; Otuz yıldır var olan ve günümüzde saygın bir devlet olan ADC'nin Federal Almanya tarafından bağımsız bir devlet olarak hala tanınmamasıdır. ADC yurttaşlığının var olmasının inkar e dilmesidir.

Gerçek olan; daha dün Helsinki Sonuç Belgesi'ni "ihanet" olarak rededen bu gerici çevrelerin, bugün bu belgeye dayanarak ADC'ye karşı saldırıya geçmesidir. Ve bunu yaparken Helsinki ilkelerini çiğniyerek ADC Hükümeti'nin ve devletin içişlerine utanmazca karışmasıdır.

Gerçek olan; FAC'nin şimdi hiçbir şekilde bağımsız bir devlet olarak tanımadığı ADC'ye karşı istemler öne sürmesidir.

Gerçek olan; Batıberlin'de kimi lumpen çevrelerin serbest dolaşım hakkını kötüye kullanarak ADC'ye ve ADC'den batıya mal kaçaklığı, vurgunculuk, kadın ticareti gibi sabıka sayılan suçları işlemesidir. Bu lumpenlerin en aşağılık ahlaksızlıklarını ADC'ye taşıma çabalarıdır.

Bunlara daha başkalarını eklemek gereksizdir kanısındayız.

Recklinghausen

Recklinghausen'de de cuntaya karşı protestolar yükseliyor. RE-TİD Alman kamuoyuna, demokratik kuruluşlara yönelik, Amerikancı cuntaya karşı geniş bir protesto kampanyası başlattı.

Önümüzdeki günlerde demokratik kuruluş ve kişilerden oluşacak geniş bir "Türkiye Demokrasi Güçleri ile Dayanışma Komitesi" oluşturulacağı bildiriliyor.

Bunun yanı sıra RE-TİD'li işçilerimiz MSP'li işçilerle cuntacı generallere karşı eylem birliği görüşmelerini sürdürüyorlar. 12 Eylül cuntasına karşı bir açıklama yapan Recklinghausen Eyüp Sultan Camii imamı cuntayı Amerika'nın ve özellikle CIA'nın işbaşına getirdiğini vurgulayarak, "bunlara karşı birlik te çalışmanın yararına inanıyorum" demiştir.

Hollanda

Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği Den Haag Şubesi 5 Ekim günü Türkiye'deki Amerikancı cuntayı protesto eden bir toplantı düzenledi.

200'ün üzerinde işçimizin katıldığı toplantıda yapılan konuşmada cuntanın nasıl işbaşına geldiği ve Türkiye'deki bugünkü durum anlatıldı.

Toplantı cuntaya karşı atılan belgelerle sona erdi.